Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi, 2021, Cilt 15 Sayı 35, Sayfa 130-145
Mediterranean Journal of Educational Research 2021, Volume 15 Issue 35, Page 130-145
https://doi.org/10.29329/mjer.2020.340.6
Copyright © 2021. Açık Erişim Makale CC BY-NC-ND

# Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Mutluluk Düzeyleri İle Genel Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Örneği

*Hüseyin Ulus*[1]

**Öz:** Bu araştırmanın temel amacı Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu amaçtan hareketle çalışmada betimsel araştırma yöntemlerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 2019-2020 eğitim-öğretim döneminde Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenimine devam eden lisans öğrencileri oluşturmuştur. Öğrencilerin mutluluk düzeyleri ve genel öz yeterliliklerini inceleyebilmek için veri toplama aracı olarak Doğan ve Akıncı tarafından Türkçe'ye uyarlanan Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu ile Yıldırım ve İlhan (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Genel Öz Yeterlilik Ölçeği'nden yararlanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerle birlikte One Way Anova, Bağımsız Gruplar t Testi, Pearson Korelasyon Analizi ve Regresyon Analizi'ne başvurulmuştur. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasında anlamlı bir ilişki gözlenmiş ($r=0.40;p<0.01$) ve öz yeterliliğin mutluluğun anlamlı bir yordayıcısı olduğu ($F=14.35;p<0.05$) sonucuna ulaşılmıştır. Ancak mutluluk ve öz yeterliliğin cinsiyete, sınıfa ve yaşa göre anlamlı bir farklılaşmaya sebep olmadığı görülmüştür.

**Anahtar Kelimeler:** Mutluluk, Öz-Yeterlilik, Resim İş Eğitimi, Güzel Sanatlar Eğitimi

**Geliş Tarihi:** 03.04.2020 – **Kabul Tarihi:** 01.03.2021 – **Yayın Tarihi:** 25.03.2021

**DOI:** 10.29329/mjer.2020.340.6

## EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN HAPPINESS LEVELS AND GENERAL SELF-SUFFICIENCY OF ART AND CRAFT EDUCATION STUDENTS: CASE OF ÇANAKKALE ONSEKIZ MART UNIVERSITY

**Abstract:** The aim of this research is to examine the relationship between happiness levels and general self-sufficiency of students of the Department of Art and Craft Education in terms of some variables. With this aim, descriptive research methods were used in the study. The data that required for the research was collected from students that studying at Canakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Department of Art and Craft Education (1st., 2.st., 3st. and 4st. Class). In this resource, The Short Form of the Oxford Happiness Questionnaire that was adapted to Turkish by Doğan and Akıncı and The General Self-Sufficiency Scale which

[1] **Hüseyin Ulus,** Research Assistant, Fine Arts Education, Institute of Education Sciences, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, ORCID: 0000-0001-8670-9835

**Email:** huseyin.ulus@hotmail.com.tr

was adapted to Turkish by Yıldırım and Ilhan (2010), were used as a data collection tool to determine students' happiness levels and general self-sufficiency levels. The data obtained from research was encoded into the SPSS 23. program for carry out analysis. In this study, One way Anova Test, Independent Groups t Test, Pearson Correlation Analysis and Regression Analysis were used in the analysis of the data. As a result of the research, the following conclusions were collected; the results of the study showed a significant relationship between the students happiness levels and self-sufficiency ($r=0.40;p<0.01$). Self-sufficiency was found to be a predictor of happiness ($F=14.35;p<0.05$) but according to gender, class and age variables, happiness and self-sufficiency showed no significant differentiation. It has been concluded that the data obtained from researce are similar to the related literature.

**Keywords:** Happiness, Self-Sufficiency, Art and Craft Education, Fine Arts Education

## GİRİŞ

Evreni paylaştığımız her canlı biz insanlar ile bazı ortak özelliklere sahiptir. Bunların başında hücresel yapıda olma, beslenme ve solunum gibi birtakım ortak özellikler gelir. Ancak birey duygu, düşünce ve bazı insani davranışları ile pek çok canlıdan ayrılır. İnsanı diğer canlılardan ayıran en temel özellik duyumsamadan doğan duygudur. Duygu durumu bireyin yaşamını etkileyebilecek oldukça önemli bir ayrıntıdır. McLaren'a (1998) göre pilsiz saat nasıl hareketsizse, duyguların yönlendirmediği birey de tıpkı pilsiz saat gibi fonksiyonlarını gerçekleştirecek enerjiden yoksundur. Buradan hareketle yaşamımızı olağan haliyle sürdürebilmemiz için insani duyguların temel gereksinimimiz olduğu yorumunda bulunulabilir. Burada ifade edilen insani duygular en yalın haliyle iki başlık altında toplanabilir; olumlu ve olumsuz duygular. Olumsuz/uyarıcı duygular insanların maruz kalmak istemedikleri kötülük haline işaret eder. Olumlu duygular ise enerjimizin kaynağı olması dolayısıyla hoş karşıladığımız iyilik hali olarak adlandırılır. İyilik halinin başında ise şüphesiz mutluluk gelir.

Pozitif psikolojinin önemli konularından biri olan mutluluk özellikle son yıllarda araştırmacıların en fazla ilgisini çeken kavramlardan biri olmuştur (Aksoy, Aytar ve Kaytez, 2017: 1120). Çünkü modern psikoloji bireyin eksikliklerine ve zayıf yanlarına odaklanmak yerine iyilik hali olarak da adlandırılan mutluluğa, dolayısıyla pozitif yönlerine odaklanır (Can ve Cantez, 2018: 63). Modern psikolojinin bireyin iyilik hali olarak da adlandırılan pozitif yönlerine eğilişi, araştırmacıların bu kapsamda çalışmalar yürütmelerine olanak tanımıştır. Bireyin olumsuz duygu durumundan ziyade iyilik haline yönelmeyi amaçlayan psikoloji biliminin yarattığı bu ivme şüphesiz diğer disiplin alanlarında da yankı bulmuştur. Bu sebepledir ki mutluluk ve onunla ilişkili olduğu düşünülen kavramlara yönelik olarak gerçekleştirilen araştırmalar multidisipliner bir çeşitlilik gösterir.

Bilim camiasında ilgileri üzerine çeken mutluluk, tıpkı yaratıcılık gibi oldukça geniş ve tanımlanması güç bir kavramdır. Çünkü mutluluk karmaşık bir süreçtir ve tanımı kişiden kişiye değişiklik gösterir. Doğan ve Sapmaz'a (2013) göre mutluluk; olumlu duyguların sık, olumsuz

duyguların az yaşanması ve yaşamdan yüksek doyum alınmasıdır (Akt; Aksoy, Aytar ve Kaytez, 2017: 1120). Bir başka tanıma göre bireyin yaşama dair olumlu düşünce ve duygularının miktarca üstünlüğü, yaşamdan alınan doyum ve olumlu duyguların toplamıdır (Kangal, 2013: 214). En yalın haliyle olumlu duygu, düşünce ve davranışların sıklığı ya da çokluğu mutluluğun varlığına işaret eder. O halde olumlu davranışlar sergileyen bireylerin mutlu olduğu ve olumlu duygu durumu ile insani davranışlar arasında bir ilişki olduğu yorumunda bulunulabilir.

Bu araştırma kapsamında ele alınan ve mutluluk ile ilişkili olduğu düşünülen bir diğer kavram genel öz yeterliliktir. Genel öz yeterlilik bireyin çevresinde olup bitenler üzerinde etkili olabilecek biçimde bir edimi başlatıp sonuç alana dek sürdürebileceğine olan inanç şeklinde yorumlanmaktadır (Yıldırım ve İlhan, 2010: 301). Bir başka araştırmacıya göre öz yeterlilik, bireyin belli bir performans gösterebilmek için gerekli olan etkinlikleri organize edip, başarılı olma kapasitesi hakkında kendine ilişkin öz-yargısı olarak tanımlanır (Bandura, 1986: 2). Aynı zamanda kişinin belli bir işi başarabileceğine olan inanç biçiminde yorumlayabileceğimiz öz yeterlilik kavramının mutluluk ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bunun temel gerekçesi öz yargısı yüksek olan bir kimsenin olumlu duygu durumunun da buna paralel olarak artış göstereceğine olan varsayımdır. Ancak yapılan alanyazın taramasında doğrudan mutluluk ve genel öz yeterlilik kavramlarını konu alan çok az sayıda çalışmaya rastlanmıştır. Araştırmacılar genel olarak; ‘‘Mutluluğun anlamlı yordayıcıları nelerdir? Akademik başarı ile mutluluk arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? Akademik başarı arttıkça mutluluk düzeyi de artış göstermekte midir? Yaşam kalitesi mutluluğun yordayıcısı mıdır? Bireylerin mutluluk düzeyleri cinsiyete göre farklılaşmakta mıdır? Sportif faaliyetlerde bulunmak mutluluk halinin de artmasına sebep olmakta mıdır?’’ şeklindeki alt problemlere yanıt aramışlardır. Dolayısıyla genel öz yeterliliğin mutluluğun yordayıcısı olduğunu ortaya koyan ya da doğrudan bu iki kavram arasındaki ilişkiyi sorgulayan çok sınırlı sayıda çalışmaya rastlanmıştır. Bu sebeple mutluluk ve genel özyeterlilik ilişkisini inceleyen bir çalışmaya ihtiyaç duyulmuştur.

## YÖNTEM

### Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Bu gerekçeden hareketle çalışmada şu alt problemlere cevap aranmıştır;

- Öz yeterlilik inancı mutluluğun anlamlı bir yordayıcısı mıdır?
- Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

- Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri sınıf değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?
- Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öz yeterlilikleri sınıf değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?
- Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?

**Araştırmanın Modeli**

Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelendiği bu araştırma, nicel verilere dayalı betimsel bir çalışmadır. Bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin veya ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği bu araştırma modeli, ne, ne zaman, nerede, hangi sıklıkla ve hangi düzeyde gibi soruların cevaplandırılmasına olanak tanır (Büyüköztürk, 2014: 177). Tarama çalışmaları kendi içinde anlık, boylamsal, kesitsel ve geçmişe dönük olmak üzere dörde ayrılmaktadır. Bu araştırmada anlık tarama modelinden yararlanılmıştır.

**Evren ve Örneklem**

Bu araştırmanın örneklemini; 2019-2020 eğitim-öğretim döneminde Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenimine devam eden lisans öğrencileri oluşturmaktadır. Evrenin tamamına ulaşılabildiği için onu temsil edecek bir örneklem seçme yoluna gidilmemiş, bu sebeple 1, 2, 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin tamamına anket uygulanmıştır. Çalışma grubunun frekans ve yüzde dağılımı Tablo 1.'de yer almaktadır.

**Tablo 2.** Sınıf Düzeyine Göre Öğrenci Dağılımı

| Sınıf | f | % |
|---|---|---|
| 1.Sınıf | 27 | 36.5 |
| 2.Sınıf | 8 | 10.8 |
| 3.Sınıf | 16 | 21.6 |
| 4.Sınıf | 23 | 31.1 |
| Toplam | 74 | 100 |

Tablo 1.'de araştırmaya dâhil olan öğrencilerin bulundukları sınıf, frekans ve yüzde dağılımları yer almaktadır. Toplamda 74 kişiye anket uygulanmıştır. Katılımcıların dağılımları incelendiğinde 27 öğrenci birinci sınıf, 8 öğrenci ikinci sınıf, 16 öğrenci üçüncü sınıf ve 23 öğrencinin dördüncü sınıfta öğrenimine devam ettiği görülmektedir. Birinci sınıf öğrencilerinin anabilim dalı bünyesinde temsil ettiği oran %36.5, ikinci sınıf öğrencilerinin %10.8, üçüncü sınıf öğrencilerinin %21.6, dördüncü sınıf öğrencilerinin ise %31.1'dir. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımları Tablo 2.'de yer almaktadır.

**Tablo 3.** Çalışma Grubunun Cinsiyet Dağılımı

| Cinsiyet | f | % |
|---|---|---|
| Erkek | 18 | 24.3 |
| Kız | 56 | 75.7 |
| Toplam | 74 | 100 |

Tablo 2. incelendiğinde, 74 katılımcıdan 18'inin erkek 56'sının ise kız olduğu görülmektedir. Erkek öğrencilerin %24.3, kız öğrencilerin ise %75.7'lik dilimi temsil ettiği anlaşılmaktadır. Birinci sınıfta 6 erkek 20 kız, ikinci sınıfta 2 erkek 6 kız, üçüncü sınıfta 6 erkek 10 kız, dördüncü sınıfta ise 4 erkek 19 kız öğrenci bulunmaktadır. Erkek öğrencilerin oluşturduğu oran %24.3 iken kız öğrencilerin oranı %75.7'dir. Sonuç olarak kız öğrencilerin sayısı erkek öğrencilere göre daha fazladır.

**Veri Toplama Araçları**

Bu araştırmada iki ayrı veri toplama aracından yararlanılmıştır. Bunlardan ilki ''Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu'' diğeri ise ''Genel Öz Yeterlilik Ölçeği''dir.

**Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu**

Oxford Mutluluk Ölçeği'nin orijinal formu Argyle, Martin ve Crossland (1989) tarafından 29 maddelik 4' lü Likert tipi (0-3) bir envanter olarak geliştirilmiştir. Daha sonra çeşitli araştırmacılar tarafından değiştirilerek güvenilirlik ve geçerlilik çalışmaları yapılmıştır. Doğan ve Çötok (2011) da pek çok dile çevrilen bu ölçeği Türkçe'ye uyarlayıp geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarını yapmışlardır. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlanmasında 2009-2010 eğitim-öğretim yılında Sakarya Üniversitesi'nin değişik fakülte ve bölümlerinde öğrenim gören ve kolay örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 532 üniversite öğrencisi araştırmaya dâhil edilmiştir (Doğan ve Çötok, 2011). Yapılan analizler sonucunda ölçeğin güvenilirliği sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Son olarak sadeleştirmeler ile maddelerinin sayısı düşürülen bu ölçek kısa haliyle 7 maddelik 5'li dereceleme (1-Hiç Katılmıyorum, 2-Katılmıyorum, 3-Kararsızım, 4-Katılıyorum, 5-Tamamen Katılıyorum) sistemine sahip bir ölçme aracı haline gelmiştir. Ölçekte 1 ve 7. maddeler ters kodlanmaktadır. Sonuç olarak, Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu'nun üniversite öğrencilerinin mutluluk düzeylerini ölçmede kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu, bu ölçme aracı ile yaşam doyumu, iyimserlik ve depresyon arasında manidar korelâsyonlar bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır (Doğan ve Çötok). Bu araştırma için yapılan Cronbach Alpha Analizi sonuçlarına göre Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu güvenilirlik katsayısı .68 olarak bulunmuştur. Dolayısıyla ölçek oldukça güvenilir bir ölçme aracıdır (Can, 2013, s. 391).

**Genel Öz-Yeterlilik Ölçeği**

Araştırmada yararlanılan veri toplama araçlarından bir diğeri Sherer ve arkadaşları (1982) tarafından geliştirilen, Yıldırım ve İlhan (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ''Genel Öz-Yeterlilik Ölçeği''dir. Ölçeğin orijinal formu 14'lü dereceleme sistemine sahiptir. Türkçe formu 5'li likert tipi dereceleme sistemine göre düzenlenmiş olan bu ölçek toplamda 17 maddeden oluşmaktadır. Her

maddenin derecesi 1 ve 5 arasında değişmektedir (Hiç Katılmıyorum 1, Katılmıyorum 2, Kararsızım 3, Katılıyorum 4, Tamamen Katılıyorum 5.). Ölçekteki 2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 16 ve 17. maddeler ters kodlanmaktadır. Ölçek toplam puanı 17-85 arasında değişebilmektedir; puanın artması katılımcıların özyeterlilik inancının arttığını göstermektedir (Yıldırım ve İlhan, 2010: 301). Ölçeğin Türkçe'ye uyarlanma çalışmalarında faktör yapısının özgün ölçekte ve diğer çalışmalarda gösterilmiş olan yapıyla benzerlik göstermediği belirtilmiştir. Bu sebeple bazı maddeler içinde bulundukları faktörle iyi uyum sağlamadığı için yazarlar, alt boyutlar yerine toplam puan üzerinden değerlendirme yapılmasını önermişlerdir (Yıldırım ve İlhan, 2010: 303). Bu araştırma için yapılan Cronbach Alpha Analizi sonuçlarına göre Genel Öz Yeterlilik Ölçeği güvenilirlik katsayısı .71 olarak bulunmuştur. Dolayısıyla ölçek oldukça güvenilir bir ölçme aracıdır (Can, 2013, s. 391).

### Verilerin Analizi

Verilerin analizinde SPSS 23. paket programından yararlanılmıştır. Öğrencilerden alınan anketler kontrol edilmiş ve maddelerin tamamına yanıt verildiği görülmüştür. Verilerin ortalama, ortanca, tepedeğerlerine bakılmış ve bunların birbirine yakın değerler aldığı gözlenmiştir. Bu sebeple verilerin normal dağılım varsayımını karşıladığı sonucuna ulaşılmıştır (Can, 2018: 84). Veriler normal dağılım gösterdiği için analizlerde parametrik testlerden olan; Bağımsız Örneklemler İçin t Testi, Tek Yönlü ANOVA ve Pearson Korelasyon Katsayısı'ndan yararlanılmıştır. Mutluluk düzeyi ile genel öz yeterlilik arasındaki korelasyonun incelenmesinde Pearsan Korelasyon Katsayısı, mutluluk ve genel öz yeterlilik puanlarının karşılaştırılmasında Bağımsız Gruplar t Testi, genel öz yeterlilik ve mutluluk düzeyinin sınıf değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesinde ise One Way ANOVA testinden yararlanılmıştır. Son olarak genel öz yeterliliğin mutluluğun yordayıcısı olup olmadığını belirleyebilmek için Regresyon Analizi'ne başvurulmuştur.

## BULGULAR

Bu başlık altında araştırma kapsamında toplanan verilerin analizlerine ve bu analizler sonucunda yapılan yorumlara yer verilmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen veriler tablolar halinde sunulmuştur.

**Tablo 4.** Öğrencilerin Öz Yeterlilikleri ile Mutluluk Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesine İlişkin Pearsan Korelasyon Analizi Sonuçları

| Ölçek | $\bar{X}$ | Ss | p |
|---|---|---|---|
| Öz-yeterlilik | 3.67 | .43 | .00* |
| Mutluluk | 3.51 | .61 | |

p<0.01

Tablo 3.'de öz-yeterlilik ve mutluluk arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla başvurulan Pearson Korelasyon Analizi sonuçları yer almaktadır. Bu sonuçlara göre mutluluk düzeyi ve genel öz yeterlilik arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yöndedir ($r=0.40$; $p < 0.01$). 0,70-0,30 arasındaki değerlerin orta düzey kabul edildiği varsayımından hareketle öz yeterlilik ile mutluluk arasında var

olan ilişkinin pozitif yönde ve orta düzeyde olduğu söylenebilir (r=0,40). Dolayısıyla özyeterlilik arttığında buna paralel olarak mutluluk da artma eğilimindedir.

**Tablo 5.** Öğrencilerin Mutluluk Düzeyleri ile Cinsiyetleri Arasındaki İlişkinin Karşılaştırmasına İlişkin Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları

| Grup | N | $\bar{X}$ | S | Sd | t | p |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Erkek | 18 | 3.35 | 0.41 | 46 | -1.55 | 0.12 |
| Kız | 56 | 3.56 | 0.65 | | | |

Tablo 4.'de katılımcıların mutluluk düzeyleri ile cinsiyetleri arasında bir ilişki olup olmadığını sorgulayabilmek için yapılan bağımsız gruplar t testi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilere göre kız öğrenciler (X=3.56) erkek öğrencilere (X=3.35) göre daha mutludur. Ancak yapılan test sonucunda mutluluk düzeyinin cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır (t(46)= -1.55; p>0.05). Dolayısıyla Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki yoktur yorumunda bulunulabilir.

**Tablo 6.** Öğrencilerin Öz Yeterlilik Düzeyleri ile Cinsiyetleri Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları

| Grup | N | $\bar{X}$ | S | Sd | t | p |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Erkek | 18 | 3.61 | 0.42 | 30 | -.70 | 0.48 |
| Kız | 56 | 3.69 | 0.44 | | | |

Tablo 5.'de katılımcıların genel öz yeterlilikleri ile cinsiyetleri arasında bir ilişki olup olmadığını sorgulayabilmek için yapılan bağımsız gruplar t testi sonuçları yer almaktadır. Öğrencilerin öz yeterlilik düzeyleri incelendiğinde kızların öz yeterlilik puan ortalamasının (X=3.69) erkeklerin puan ortalamasından (X=3.61) yüksek olduğu görülmektedir. Dolayısıyla öz-yeterlilik bağlamında kız öğrenciler erkek öğrencilere göre daha iyi durumdadır. Ancak elde edilen verilerden hareketle Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin genel öz yeterlilik düzeyleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (t (30)= -.70; p>0.05). Elde edilen veriler öğrencilerin öz yeterlilikleri üzerinde cinsiyetin belirleyici olmadığı yorumunda bulunmamıza sebep olmaktadır.

**Tablo 7.** Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Öz-yeterlilik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

| Sınıf | N | $\bar{X}$ | S |
|---|---|---|---|
| 1.Sınıf | 27 | 3.56 | .409 |
| 2.Sınıf | 8 | 3.85 | .577 |
| 3.Sınıf | 16 | 3.72 | .418 |
| 4.Sınıf | 23 | 3.70 | .431 |
| Toplam | 74 | 3.67 | .438 |

Tablo 6. incelendiğinde 1. sınıf öğrencilerinin öz yeterlilik düzeyi (X=3.56), 2. sınıf öğrencilerinin (X=3.85), 3. sınıf öğrencilerinin (X=3.72), 4. sınıf öğrencilerinin ise (X=3.70)'dir. Elde edilen verilerden hareketle öz yeterlilik düzeyi en yüksek grup 2. sınıflar, en düşük grup ise 1. sınıflardır. Bu farklılaşmanın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını inceleyebilmek için Tek Yönlü Anova Testi'ne başvurulmuştur. Yapılan analizlerin sonucu Tablo 7.'de yer almaktadır.

**Tablo 8.** Öz Yeterlilik Düzeyinin Sınıf Değişkenine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü Anova Sonuçları

| Varyansın Kaynağı | Kareler Toplamı | Sd | Kareler Ortalaması | f | p |
|---|---|---|---|---|---|
| Gruplararası | .518 | 3 | .173 | .830 | .48 |
| Gruplariçi | 14.5 | 70 | | | |
| Toplam | 15.0 | 70 | .208 | | |

Tablo 7.'de öğrencilerin öz yeterlilik düzeylerinin sınıf değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü Anova Testi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilere dayalı olarak öz yeterlilik düzeyinin sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılaşmaya sebep olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (F(3.70)=.48. p>0.05). Dolayısıyla Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öz yeterlilik düzeyleri ile bulundukları sınıf arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

**Tablo 9.** Resim iş Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Mutluluk Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

| Sınıf | N | $\bar{X}$ | SS |
|---|---|---|---|
| 1.Sınıf | 27 | 3.34 | 0.75 |
| 2.Sınıf | 8 | 3.75 | 0.38 |
| 3.Sınıf | 16 | 3.58 | 0.44 |
| 4.Sınıf | 23 | 3.57 | 0.56 |
| Toplam | 74 | 3.51 | 0.61 |

Tablo 8.'de yer alan veriler incelendiğinde, 1. sınıf öğrencilerinin mutluluk düzeyi (X=3.34), 2. sınıf öğrencilerinin (X=3.75), 3. sınıf öğrencilerinin (X=3.58), 4. sınıf öğrencilerinin ise (X=3.57)'dir. Dolayısıyla mutluluk düzeyi en yüksek grup 2. sınıf öğrencileri en düşük grup ise 1. sınıf öğrencileridir. Meydana gelen farklılaşmanın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirleyebilmek için Tek Yönlü Anova Testi'nden yararlanılmıştır. Yapılan analizlerin sonucu Tablo 9'da yer almaktadır.

**Tablo 10.** Mutluluk Düzeyinin Sınıf Değişkenine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü Anova Sonuçları

| Varyansın Kaynağı | Kareler Toplamı | Sd | Kareler Ortalaması | f | P |
|---|---|---|---|---|---|
| Gruplararası | 1.18 | 3 | 0.39 | 1.01 | .38 |
| Gruplariçi | 27.05 | 70 | | | |
| Toplam | 28.23 | 73 | 0.38 | | |

Tablo 9.'da öğrencilerin mutluluk düzeylerinin sınıf değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü Anova Testi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilere dayalı olarak mutluluk düzeyinin sınıf değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır (F(3.70)=.38, p>0.05). Sonuç olarak Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile bulundukları sınıf arasında anlamlı bir ilişki yoktur yorumunda bulunulabilir.

**Tablo 11.** Öğrencilerin Mutluluk Düzeyleri ile Yaşları Arasındaki İlişkiye Yönelik Betimsel İstatistikler

| Yaş Aralığı | N | X̄ | SS |
|---|---|---|---|
| 18-20 | 33 | 3.36 | 0.74 |
| 21-23 | 4 | 3.56 | 0.47 |
| 24-26 | 32 | 3.50 | 0.44 |
| 27-30 | 5 | 3.74 | 0.68 |

Tablo 10.'da yer alan veriler incelendiğinde 18-20 yaş aralığındaki bireylerin mutluluk düzeyi (X=3.36), 21-23 yaş aralığının (X=3.56), 24-26 yaş aralığının (X=3.50), 27-30 yaş aralığının ise (X=3.74)'dür. Elde edilen verilerden hareketle mutluluk düzeyi en yüksek olan yaş grubu 27-30 (X=3.74) en düşük grup ise 18-20 yaş aralığındaki bireylerdir (X=3.36). Meydana gelen farklılaşmanın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirleyebilmek için Tek Yönlü Anova Testi'nden yararlanılmıştır. Yapılan analizlerin sonucu Tablo 11'de yer almaktadır.

**Tablo 12.** Mutluluk Düzeyinin Yaş Değişkenine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü Anova Sonuçları

| Varyansın Kaynağı | Kareler Toplamı | Sd | Kareler Ortalaması | f | p |
|---|---|---|---|---|---|
| Gruplararası | 1.01 | 3 | .33 | | |
| Gruplariçi | 27.22 | 70 | .38 | .86 | .46 |
| Toplam | 28.23 | | | | |

Tablo 11.'de öğrencilerin mutluluk düzeylerinin yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirleyebilmek için yapılan Tek Yönlü Anova Testi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilere dayalı olarak mutluluk düzeyinin yaş değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($F(.86)=.46$, $p>0.05$). Dolayısıyla mutluluk düzeyi ve yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur yorumunda bulunulabilir.

**Tablo 13**. Öğrencilerin Genel Öz Yeterlilikleri ile Yaşları Arasındaki İlişkinin İncelenmesine İlişkin Betimsel İstatistikler

| Sınıf | N | X̄ | SS |
|---|---|---|---|
| 18-20 | 33 | 3.59 | 0.42 |
| 21-23 | 4 | 3.64 | 0.48 |
| 24-26 | 32 | 3.33 | 0.12 |
| 27-30 | 5 | 4.02 | 0.44 |

Tablo 12.'de yer alan veriler incelendiğinde 18-20 yaş aralığında olan bireylerin öz yeterlilik düzeyi (X=3.59), 21-23 yaş aralığındaki bireylerin (X=3.64), 24-26 yaş aralığında olanların (X=3.33), 27-30 yaş aralığında olanların ise (X=4.02)'dir. Tablo 12.'deki verilerden hareketle öz yeterlilik düzeyi en yüksek grup 27-30 yaş aralığındaki bireyler, en düşük grup ise 24-26 yaş aralığındaki bireylerdir. Meydana gelen farklılaşmanın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirleyebilmek için Tek Yönlü Anova Testi'nden yararlanılmıştır. Yapılan analizlerin sonucu Tablo 13'de yer almaktadır.

**Tablo 14.** Öz Yeterliliğin Yaş Değişkenine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü Anova Sonuçları

| Varyansın Kaynağı | Kareler Toplamı | Sd | Kareler Ortalaması | f | p |
|---|---|---|---|---|---|
| Gruplararası | 1.15 | 3 | 0.38 | | |
| Gruplariçi | 13.9 | 70 | 0.19 | 1.93 | .13 |
| Toplam | 15.0 | 73 | | | |

Tablo 13.'de öğrencilerin öz yeterlilik düzeylerinin yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirleyebilmek için yapılan Tek Yönlü Anova Testi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilere dayalı olarak genel öz yeterlilik ve yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (F(1.93)=.13; p>0.05). Dolayısıyla Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öz yeterlilik düzeyleri ile yaşları arasında anlamlı bir ilişki yoktur yorumunda bulunulabilir.

**Tablo 15.** Öz-Yeterlilik Düzeyinin Mutluluğu Yordama Gücüne İlişkin Regresyon Analizi Sonuçları

| Bağımlı Değişken | Bağımsız Değişken | ß | T | p | f | Model (p) | R2 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Mutluluk | Öz-yeterlilik | 1.45<br>0.55 | 2.70<br>3.78 | 0.00<br>0.00 | 14.35 | .00* | 0.16 |

p<0.01

Tablo 14.'de genel öz yeterlilik ve mutluluk değişkenleri arasındaki ilişkiyi ölçmek için yapılan regresyon analizi sonuçları yer almaktadır. Elde edilen verilerden hareketle öz yeterliliğin mutluluğun anlamlı bir yordayıcısı olduğu görülmektedir (F=14,35; p<0.05). Dolayısıyla Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öz yeterlilik düzeyleri mutluluklarının bir yordayıcısı durumundadır.

## TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma kapsamında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasındaki ilişki çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Elde edilen verilere dayalı olarak; öğrencilerin mutluluk düzeyleri ile genel öz yeterlilikleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (r=0.40; p<0.01). Dolayısıyla öz yeterlilik arttığında buna paralel olarak mutluluk da artma eğilimindedir. Can ve Cantez de (2018) yapmış oldukları çalışmalarında hem mutluluk ve öz yeterlilik hem de öz yeterlilik ve psikolojik sağlamlık arasında anlamlı bir ilişki bulmuşlardır. Gönener, Öztürk ve Yılmaz da (2017) yapmış oldukları araştırmalarında mutluluk düzeyinin bazı yordayıcılarını incelemişler ve mutluluğun mental iyi oluş ile anlamlı bir ilişkisi olduğu, dolayısıyla mutluluk düzeyinin mental iyi oluşun anlamlı bir yordayıcısı olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Gülcan ve Bal da (2014) genç yetişkinler ile yaptıkları araştırmalarında mutluluğun kendini iyi hissetme ve yaşam doyumu ile pozitif yönlü bir ilişki içinde olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Elde ettiğimiz bir diğer bulguya göre Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenim gören kız öğrenciler erkek öğrencilere göre daha mutludur. Fakat mutluluk ve cinsiyet arasındaki bu farklılaşma anlamlı bulunmamıştır (t(46)= -1.55;p>0.05). Aksoy, Aytar ve Kartez de (2017) yapmış oldukları

araştırmalarında mutluluk düzeyinin cinsiyete göre farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Benzer şekilde Balcı ve Demir de (2018) yapmış oldukları araştırma bulgularına dayalı olarak; üniversite öğrencilerinin mutluluk düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşma göstermediği yorumunda bulunmuşlarıdır. Sonuç olarak kız öğrencilerin mutluluk düzeyleri daha yüksek bulunsa da bu farklılaşma anlamlı değildir. Elde ettiğimiz bu bulgunun ilgili literatür ile benzerlik gösterdiği anlaşılmaktadır.

Öğrencilerin öz yeterlilik düzeyleri incelendiğinde, mutluluk düzeylerine benzer biçimde kız öğrenciler daha yüksek bir öz yeterliliğe sahiptir. Ancak cinsiyet ve öz yeterlilik arasında var olan bu farklılaşma istatistiksel olarak anlamlı değildir ($t(30)=.-70$; $p>0.05$). Can ve Cantez de (2018) yapmış oldukları araştırmalarında üniversite öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ve genel öz yeterlilikleri arasında manidar bir farklılaşma gözlenmediği sonucuna ulaşmışlardır. Öğrencilerin mutluluk ve öz yeterlilik düzeyleri sınıf değişkenine göre incelendiğinde, öz yeterliliği en yüksek olan grubun 2. sınıf, en düşük grubun ise 1. sınıf öğrencileri olduğu görülmüştür. Can ve Cantez'in (2018) bulgularına göre de 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin öz yeterlilik düzeyleri diğer gruplara göre daha düşüktür. Benzer şekilde mutluluk düzeyi en yüksek grup 2. sınıf öğrencileri, en düşük grup ise 1. sınıf öğrencileridir. Ancak gruplar arasında meydana gelen bu farklılaşma istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Araştırmamızda elde ettiğimiz bu sonuç Aksoy ve Arkadaşları'nın (2017) çalışmalarında da gözlenmektedir. Onların elde ettikleri sonuçlara göre de 1. sınıf öğrencilerinin mutluluk düzeyleri daha düşük bulunmuştur. Bu bulgu çeşitli gerekçelere bağlanabilir. Bunlardan ilki, 1. sınıf öğrencilerinin yükseköğretime henüz yeni geçiş yapmalarından kaynaklı olarak yaşam biçimlerindeki değişimden meydana gelen duygu kargaşasına bağlanabilir.

Öğrencilerin mutluluk düzeyleri ile yaşları arasındaki ilişki incelendiğinde en mutlu yaş grubu 27-30 aralığı, en mutsuz grup ise 18-20 yaş aralığındaki bireylerdir. Elde edilen verilerden hareketle yaş arttıkça buna paralel olarak mutluluğun da artma eğiliminde olduğu yorumunda bulunulabilir. Araştırmamız kapsamında elde ettiğimiz bu bulgu Aksoy, Aytar ve Kartez'in (2017) bulguları ile paralellik göstermektedir. Onlar da araştırmaları kapsamında mutluluk düzeyinin yaş değişkenine göre farklılaştığı sonucunu elde etmişlerdir. Ancak Sönmez (2016) yapmış olduğu araştırmasında mutluluk düzeyinin yaşa göre farklılaşma göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Öğrencilerin öz yeterlilikleri yaş değişkenine göre incelendiğinde öz yeterliliği en yüksek grup 27-30 aralığı, en düşük grup ise 24-26 yaş aralığındaki bireylerdir. 27-30 yaş aralığının hem mutluluk düzeyleri hem de öz yeterlilik düzeylerinin diğer yaş gruplarına göre daha yüksek oluşu oldukça manidardır. Fakat öz yeterlilik ve yaş değişkeni arasında meydana gelen bu farklılaşma istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($F(1.93)= .13$; $p>0.05$). Son olarak öz yeterliliğin mutluluğun yordayıcısı olup olmadığı incelenmiş ve öz yeterliliğin mutluluğun anlamlı bir yordayıcısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($F=14.35$; $p<0.05$). Elde ettiğimiz bulgulara benzer olarak Can ve Cantez (2018) de araştırmalarında psikolojik iyi oluş ve genel öz yeterliliğin mutluluğun birer yordayıcı oldukları sonucuna ulaşmışlardır. Gülcan ve Bal da

(2014) yapmış oldukları araştırmalarında mutluluk ve öz yeterlilik/iyimserlik arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptamışlardır. Ancak Bolat'a (2019) göre öz yeterlilik düzeyi mutluluğun anlamlı bir yordayıcısı değildir. Dolayısıyla O'na göre bir kişinin kendini yeterli hissetmesi ile mutluluk düzeyi arasında bir ilişki saptanmamıştır. Bu araştırma kapsamında mutluluk ve genel öz yeterlilik ilişkisine yönelik olarak elde edilen bulguların ilgili literatür ile benzerlik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

## KAYNAKÇA

Açıkgöz, M. (2016). *Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Psikolojik Sağlamlık ile Mizah Tarzları ve Mutluluk Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek lisans tezi). Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü; Mersin.

Aksoy, A., B., Aytar, A., G. ve Kaytez, N. (2016). Üniversite öğrencilerinin mutluluk düzeyleri ve alçakgönüllülüklerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi, *Kastamonu Eğitim Fakültesi Dergisi*. C. 3, 25, s. 1119-1132.

Akyüz, H. ve Diğerleri (2017). Üniversite öğrencilerinin yaşam kaliteleri ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, *International Journal of Culture and Social Studies*. C. 2, 3, s. 253-263.

Balcı, Ş. ve Demir, Y. (2018). Sosyal medya kullanımı ile mutluluk düzeyi arasındaki ilişki; üniversite gençliği üzerine bir inceleme, *The Journal of Academic Social Science Studies*. 71, s. 339-354, doi: 10.9761/JASSS7762.

Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal bilimler için veri analizi kitabı*, (24. baskı), Ankara: Pegem Akademi.

Büyüköztürk, Ş. ve Diğerleri (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (18. baskı). Ankara: Pegem Akademi.

Can, A. (2018). *Spss ile nicel veri analizi*, (6. baskı), Ankara: Pegem Akademi.

Can, M. ve Cantez, K., E. (2018). Üniversite öğrencilerinin mutluluk, psikolojik sağlamlık ve öz yeterlilikleri arasındaki ilişki, *Aydın Toplum ve İnsan Dergisi*. C. 2, 4, s. 61-76.

Demir, Ö., M. (2012). *Sosyal bilimlerde istatistiksel analiz: Spss 20 kullanım kılavuzu,* Ankara: Detay Yayıncılık.

Demirci, İ. (2017). *Huzurlu ve Mutlu Yaşamın Değerler ve Karakter Güçleri Bağlamında Karma Bir Araştırmayla İncelenmesi* (Doktora tezi), Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Diener, E. (1994). Assessing subjective well-being progress and opportunities, *Social İndicators Resourch*. C. 2, 31, s. 103-157, doi: 10.1007/BF01207052.

Doğan, T., Sapmaz, F. ve Akıncı A., Ç. (2013) Öz-eleştiri ve mutluluk, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, Cilt:21(1), 391-400.

Gallagher, M. W. Lopez S. J. ve Preacher, K. J. (2009). The hierarchical structure of well-being, *Journal of Personality*. C. 4, 77, s. 1025-1050, doi: 10.1111/j.1467-6494.2009.00573.x.

Görener, A., Öztürk, A. ve Yılmaz, O. (2017). Kocaeli üniversitesi spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin mental iyi olma düzeylerinin mutluluk düzeylerine etkisi, *Sportif Bakış; Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*. C. 1, 4, s. 44-50.

Gülcan, A. ve Bal P., N. (2014). Genç yetişkinlerde iyimserliğin mutluluk ve yaşam doyumu üzerine etkisinin incelenmesi, *Asya Öğretim Dergisi*. 2(1(Özel Sayı)), 41-52.

Gürsel, C. ve Taşkıran, H. (2018). Üniversite öğrencilerinin facebook kullanma alışkanlıkları ile mutluluk düzeyleri, yaş, cinsiyet, gelir düzeyi ve okunan bölüm arasındaki ilişkinin incelenmesi, *Research Studies Anatolia Journal*. C. 2, 1, s. 289-299, doi: 10.33723/rs.434598.

Kangal, A. (2013). Mutluluk üzerine bir değerlendirme ve Türk hanehalkı için bazı sonuçlar, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, C. 4, 12, s. 214-233.

Kataman, H. (2008). Özyeterlilik inancı ve öğrenme performansının geliştirilmesine ilişkin alanyazın taraması, *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, s. 11-133.

Kesgin, E. (2006). *Okul Öncesi Eğitim Öğretmenlerinin Öz Yeterlilik Düzeyleri ile Problem Çözme Yaklaşımlarını Kullanma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek lisans tezi), Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü; Denizli.

Köse, N. (2015). Ergenlerde akran ilişkilerinin mutluluk düzeyine etkisi, *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, C. 2(4), s. 1-6.

Mohan, N., E. Yarcheski, A. ve Yarcheski, T., J. (2005). Happiness as related to gender and health in early adolescents, *Clinical Nursing Researce*. C. 2, 14, s. 175-190.

Öneren, M. ve Çiftçi, G., E. (2013). Yöneticilerin öz yeterlilik ve karar verme tarzlarına ilişkin özel bankalarda bir araştırma, *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, Cilt 27(3).

Öztürk, L., Meral, İ. ve Yılmaz, (2017). Lisans öğrencilerinin mutluluk ve akademik başarı ilişkisi; Kırıkkale üniversitesi örneği, I*nternational Journal of Disciplines İn Economics and Administrative Sciences Studies*, C. 2, 3, s. 77-85, doi: 10.26728/ideas.15.

Yaşartürk, F. ve Turkmen, M. (2017), Üniversite öğrencilerinin yaşam kalitesi ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, *International Journal of Cultural And Social Studies*. C. 1, 3: s. 253-262.

Yıldırım, F. ve İlhan, İ., Ö. (2010). Genel öz-yeterlilik ölçeği Türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması, *Türk Psikiyatri Dergisi*. C. 4, 21, s. 301-308.

# EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN HAPPINESS LEVELS AND GENERAL SELF-SUFFICIENCY OF ART AND CRAFT EDUCATION STUDENTS: CASE OF ÇANAKKALE ONSEKIZ MART UNIVERSITY

## EXTENDED ABSTRACT

### Introduction

Every living thing that we share the universe has certain characteristics in common with us. However, the individual is separated from many other creatures by emotion, thought and some human behavior. The most basic characteristic that distinguishes man from other living things is emotion. Mood is a very important detail that can affect an individual's life. According to McLaren (1998), just as the battery-free clock is motionless, the individual not driven by emotion lacks the energy to perform its functions just like the battery-free clock. The mood expressed by McLaren is divided in its simplest form; positive and negative emotions. Negative emotions point to evil, which people do not want to be exposed to. Positive emotions are the source of our energy, so we welcome a state of kindness. Happiness is the beginning of good deeds. One of the most important issues of positive psychology 'happiness' has been one of the concepts that has attracted the most interest of researchers especially in recent years. Because modern psychology focuses on the positive aspects of happiness rather than focusing on the individual's shortcomings and weaknesses. The impetus created by Psychological Science, which aims to turn towards the state of good rather than the negative mood of the person, has also resonated in other disciplines.

Happiness, which attracts attention in the scientific community, is a very broad and difficult to define concept, just like creativity. Because happiness is a complex process and its definition varies from person to person. According to Dogan and Sapmaz (2013), happiness is the frequent occurrence of positive emotions, the less negative emotions and the higher satisfaction of life. According to another definition, the superiority of the individual's positive thoughts and feelings about life in quantity is the sum of the satisfaction and positive feelings received from life. In its simplest form, the frequency or multiplicity of positive thoughts and behaviors indicates the existence of happiness. It can be commented that individuals who exhibit positive behaviors are happy and there is a relationship between positive mood and human behaviors. Another concept considered to be related to happiness under this research is general self-sufficiency. Because it is quite natural for a person who feels confident to have a positive mood (happiness) increase in parallel with this. General self-sufficiency is defined as the belief that an individual can initiate and sustain an action that can have an effect on what is happening around him or her until they have a result. According to another researcher, self-sufficiency is also defined as the self-judgment of the individual about his or her capacity to be successful by organizing the activities necessary to perform a certain performance. It is also thought that the concept of self-sufficiency, which we can interpret in the form of belief that one can

accomplish a certain job, is related to happiness. However, in the literature survey found very few studies that directly dealt with the concepts of happiness and general self. When the results of the research carried out on the concepts of happiness and its Predictor are evaluated;

According to Aksoy, Aytar and Kartez (2017: 1125), students ' happiness levels do not differ by gender but differ significantly by age. In this respect, fourth-year students have higher levels of happiness than first-year students. So it is wrong to say that there is a relationship between the level of happiness and gender based on the results from this research.

In their research, Can and Cantez (2018: 70) examined the relationship between university students ' levels of happiness, self-sufficiency and psychological robustness. According to the researchers, there is a significant relationship between the students ' happiness levels and self-sufficiency, as well as between their happiness and psychological robustness levels.

According to Akyüz et al (2017: 260), there is a meaningful relationship between quality of life and happiness. So much so that individuals ' happiness levels increase at this rate as their quality of life increases. From here, it can be commented that satisfaction from life has a meaningful effect on happiness.

According to the results of the research conducted by Öztürk, Meral and Yılmaz (2017: 53) with 293 university students, there is no statistically significant relationship between academic achievement and happiness level. Therefore, academic success is not a predictor of happiness according to the results of this research.

Gönener, Öztürk and Yılmaz (2017) examined the relationship between happiness levels and mental well-being of the students of the Faculty of Sports Sciences. According to the results of the research, there is a significant relationship between the participants ' happiness levels and their mental well-being.

In their research, Balci and Demir (2018) examined the relationship between social media use and happiness. According to the results of the research, happiness increases as social media usage increases. Therefore, the use of social media as another predictor of happiness stands out in this research. As the research shows, there have been a limited number of studies that show that general self-sufficiency is a predictor of happiness, or that directly question the relationship between these two concepts. This is why such research was needed.

**Method**

This study is a descriptive study based on quantitative data, examining the relationship between happiness levels and overall self-sufficiency of Art and Craft Education students. this research model is used to determine participants ' characteristics such as attitudes and behavior and etc. The scanning studies are divided into four: instantaneous, longitudinal, cross-sectional and retrospective. The instanttaneous model was utilized in this research.

**Discussion and Results**

In this study, the relationship between happiness levels and general self-sufficiency of students of Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Education, Department of Art and Craft Education was examined in terms of various variables. Based on the results, a positively significant correlation was found between the students ' happiness levels and overall self-sufficiency ($r=0.40;p<0.01$). So it can be said that happiness tends to increase when self-sufficiency increases. In their work in Can and Cantez, they found a meaningful relationship between both happiness and self-sufficiency and self-sufficiency and psychological robustness. According to another finding, female students studying in the Department of Art and Craft Education are happier than male students. However, this relationship between happiness and gender was not significant ($t(46)= -1.55;p>0.05$). As a result, the happiness levels of male and female students are not statistically different according to education in the Department of Art and Craft Education. In their research in Aksoy, Aytar and Kartez (2017), they concluded that the level of happiness does not differ by gender. Similarly, Mahon, Yarcheski and Yarcheski concluded that the happiness levels of the boys and girls were not statistically different.

When students ' self-sufficiency levels are examined, similar to their happiness levels, female students have a higher self-sufficiency. However, this differentiation that exists between gender and self-sufficiency is not statistically significant ($t(30)=.-70; p>0.05$). When the levels of happiness and self-sufficiency of the students were examined according to the class variable, it was understood that the group with the highest self-sufficiency was the 2.nd and the lowest group was the 1.nd students. Similarly, the group with the highest level of happiness is 1.nd and the lowest group is 2.nd students. However, this differentiation between classes was not statistically significant. This result we obtained in our research is also observed in the studies of Aksoy et al.. According to their results, the happiness level of 1.nd students was found to be lower. This can be attributed to various grounds.

When the relationship between the happiness levels and the age of the students is examined, the happiest age group is 27-30 and the unhappiest group is 18-20. Based on the data obtained, it can be commented that happiness tends to increase in parallel with the increase in age. When the self-sufficiency of the students is analyzed according to the age variable, the highest self-sufficiency group is 27-30 and the lowest group is 24-26. However, this differentiation between self-efficacy and age variable was not statistically significant ($F(1.93)= .13;p>0.05$).

Finally, whether self-sufficiency is a predictor of happiness was examined and it was concluded that self-sufficiency is a significant predictor of happiness ($F=14.35; p<0.05$). Therefore, students' self-sufficiency is a predictor of happiness levels. Similar to our findings, Can and Cantez (2018) concluded in their research that psychological well-being and general self-sufficiency are predictors of happiness. As a result, the findings from this research are largely similar to the relevant literature.